

на мои тѣ кървавы сълзы, що проливамъ предъ тебъ и предъ Есевышныя тѣ за улѣкченье на мои тѣ страданья.

Къмъ Васъ повтарямъ и обръщамъ, чада мои, моятъ расстреперанъ гласъ и Вы съвѣтвамъ да ся твърдо между си говорите. народны хвалны пѣсны запѣете, като си наумъ докарате, що нема вече друго за Васъ спасенье, освѣнъ смърть да претърпите за да отечество то си отъ робство избавите. Да не мыслите че ще можете продолжава живота тѣ си изъ между тѣзи наши врагове. както е было до сега. *He! He!* Само тогась, ако вси Турци быхте станали. Недѣйтѣ чада мои ся увѣрава никакъ, на онова, що Вы предлагатъ. Вые добрѣ позна-